

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 2008 roku do kwietnia 2012 roku oskarżona B. A. mieszkała wraz ze swoim mężem T. A., dziećmi oraz matką oskarżyciela K. A. w S. na ul. (...). W kwietniu 2012 roku rozstała się z mężem i wyprowadziła z mieszkania.

W okresie od 2008 roku do 31 grudnia 2012 roku, systematycznie ukrywała poleconą korespondencję sądową, komorniczą i administracyjną, adresowaną do T. A. i K. A., w tym m.in.:

- korespondencję z Sądu Rejonowego w Ś. w sprawie o sygn. I Nc 1069/11;

- od komorników sądowych: J. P. o sygnaturze Km 2286/12; A. S. o sygnaturze Km 2701/09; H. S. o sygnaturze Km 5993/11; G. Z. o sygn. Km 191/10, Km 369/09, Km 2117/11, Km 605/12, Km 882/12;

- korespondencję sądową poprzedzającą wskazane wyżej postępowania egzekucyjne jak również korespondencję oznaczoną numerami: (oo) (...); (oo) (...); (oo) (...); (oo) (...); (oo) (...); (oo) (...); (oo) (...); (oo) (...); (oo) (...); (oo) (...); (oo) (...); (oo) (...); (oo) (...); (oo) (...); (oo) (...); (oo) (...); (oo) (...); (oo) (...);

- korespondencję z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych adresowaną do T. A. stanowiącą tytuły wykonawcze w sprawach nr: (...), (...).

Dowód:

- zeznania oskarżyciela T. A., k. 7-7V, 142-145 akt PR w (...) Ds. 1493/14, 168-168v.,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonej, k. 167-167v.,
- zeznania świadka K. A., k. 2-3 akt PR w (...) Ds. 1493/14, 22-25, 29-29v. akt PR w (...) Ds. 412/13,
- zeznania świadka K. B., k. 133-134 akt PR w (...) Ds. 1493/14, 199v.-200,
- pismo P. P. z dnia 9.04.2013 r., k. 13 akt PR w (...) Ds. 1493/14,
- akta komornicze, KM 5993/11, (...), (...), (...), (...), (...), (...).

Strony prowadziły wspólnie zakład kamieniarski, relacje między nimi były prawidłowe. Zdarzały się kłótnie na tle finansowym. Oskarżona nie obawiała się swojego męża. Kiedy oskarżona odeszła od męża w kwietniu 2012 roku do T. A. zaczęły stopniowo docierać informacje o prowadzonych postępowaniach egzekucyjnych i narastającym zadłużeniu. Oskarżyciel wraz z dziećmi i matką zostali bez środków do życia. Odbły się licytacje mieszkania oskarżyciela. Z powodu tych problemów T. A. próbował targnąć się na życie w dniu 31 maja 2012 roku. Syn stron odnalazł część ukrytej korespondencji na strychu.

Dowód:

- zeznania oskarżyciela T. A., k. 7-7V, 142-145 akt PR w (...) Ds. 1493/14, 168-168v.,
- zeznania świadka K. B., k. 133-134 akt PR w (...) Ds. 412/13, 199v.-200,
- zeznania świadka K. A., k. 2-3 akt PR w (...) Ds. 1493/14, 22-25, 29-29v. akt PR w (...) Ds. 412/13,

- zeznania świadka K. C., k. 120-121 akt PR w (...) Ds. 1493/14, 172v.

Oskarżona poleciła swoim pracownikom L. K. i K. P. palenie przynieszonej przez siebie korespondencji i zabroniła mówić o tym mężowi, grożąc w/w zwolnieniem z pracy. Trwało to około 3 lat.

Oskarżona nakłaniała nadto swoich pracowników do zaciągania kredytów na swoje potrzeby. Kiedy przestawała spłacać należności, także zabraniała informować o tym męża.

Dowód:

- zeznania oskarżyciela T. A., k. 7-7V, 142-145 akt PR w (...) Ds. 1493/14, 168-168v.,
- zeznania świadka K. B., k. 133-134 akt PR w (...) Ds. 412/13, 199v.-200,
- zeznania świadka L. K., k. 186-187 akt PR w (...) Ds. 1493/14, 200-200v.,
- zeznania świadka K. P., k. 135-136 akt PR w (...) Ds. 1493/14, 173-173v.,
- zeznania świadka A. K., k. 184-185 akt PR w (...) Ds. 1493/14, 172v.-173.

W dniu 5 listopada 2009 roku oskarżona zawarła umowę udostępnienia skrytki pocztowej w Urzędzie Pocztowym w S.. Jako osoby korzystające oskarżona wskazała prócz siebie, męża i jego matkę. W późniejszym okresie czasu T. A. i K. A. zostali wykreśleni z treści umowy przez pracowników Poczty, ponieważ nie wyrazili pisemnej zgody na korzystanie ze skrytki. Ani oskarżyciel ani też jego matka nie wiedzieli o zawarciu umowy przez oskarżoną.

Dowód:

- zeznania oskarżyciela T. A., k. 7-7V, 142-145 akt PR w (...) Ds. 1493/14, 168-168v.,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonej, k. 167-167v.,
- zeznania świadka K. A., k. 2-3 akt PR w (...) Ds. 1493/14, 22-25, 29-29v. akt PR w (...) Ds. 412/13,
- umowa z dnia 5.11.2009 r., k. 46 akt PR w (...) Ds. 1493/14.

Oskarżona B. A., urodzona (...), jest obecnie zatrudniona jako pracownik biurowy z wynagrodzeniem miesięcznym 1600 zł, ma na utrzymaniu syna w wieku 8 lat. Był już dwukrotnie karana za przestępstwa podobne.

Dowód:

- dane osobo-poznawcze, k. 167.
- dane o karalności, k. 262-264.

Stojąca pod zarzutem popełnienia czynu z art. 276 k.k. w zw. z art.12 k.k. oskarżona B. A. częściowo przyznała się do jego popełnienia, potwierdzając, że ukrywała korespondencję do męża. Wyjaśniła jednak, że powodem ukrywania korespondencji była chęć uniknięcia awantur domowych i obawa o życie męża (k. 167-167v.).

Sąd zważył nadto, co następuje:

W ocenie Sądu obszerny materiał dowodowy zgromadzony w toku niniejszego postępowania nie pozostawiał wątpliwości co do sprawstwa i winy oskarżonej w zakresie zarzuconego jej przestępstwa z art. 276 k.k. w zw. z art. 12 k.k..

Przede wszystkim podkreślić należy, że sam fakt ukrywania przez oskarżoną korespondencji kierowanej do męża nie stanowił okoliczności spornej między stronami. Bezsparnie zatem B. A. ukrywała w okresie wskazanym w zarzucie korespondencję sądową, komorniczą i administracyjną, zatajając tym samym przed mężem prowadzone postępowania i rosnące zadłużenia. Sporny pozostawał jedynie powód takiego zachowania B. A., jej motywacja.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej, że powodem takiego długotrwałego zachowania była troska o życie i zdrowie męża oraz spokój rodziny. Ze wszystkich pozostałych dowodów wynika jednoznacznie, że oskarżona celowo ukrywała przed mężem sytuację finansową, zaciągane zobowiązania, a następnie informacje o toczących się postępowaniach, dotyczących zaległych należności. Tym samym doprowadziła do eskalacji zadłużeń.

Sąd uznał, że oskarżona jako przedsiębiorca, doskonale zdawała sobie sprawę z konsekwencji swojego zachowania oraz nieuchronności jego skutków. Miała świadomość, że ukrywanie korespondencji dotyczącej zaległych należności doprowadzi do postępowań sądowych i egzekucyjnych, a co za tym idzie, do znacznego wzrostu zobowiązań.

Za sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego należy uznać wyjaśnienia oskarżonej w tej części, w jakiej twierdzi ona, że ukrywała korespondencję jedynie po to, aby nie martwić męża i uniknąć kłótni w domu. Zdaniem Sądu B. A. doskonale zdawała sobie sprawę z następstw swojego postępowania, działała w sposób zorganizowany, przemyślany i celowy. Nie tylko ukrywała korespondencję, ale też polecała swoim pracownikom palenie jej, zabraniając wspominać o tym mężowi pod groźbą utraty pracy. Nakłaniała pracowników do zaciągania kredytów na jej rzecz, nie spłacała tych należności i to również zatajała przez T. A., jednocześnie narażając pracowników oraz ich rodziny na problemy związane z windykacją wierzytelności. Pracownicy firmy nie powiedzieli nic T. A., obawiając się utraty pracy. Oskarżona zawarła także umowę o prowadzenie skrytki pocztowej, zatajając ten fakt przed mężem i teściową. Oskarżyciel dowiedział się o toczących się postępowaniach i narastającym zadłużeniu dopiero po wyprowadzce żony w 2012 roku.

Żaden z przesłuchanych świadków nie potwierdził słów oskarżonej, że oskarżyciel był agresywny, że oskarżona mogła obawiać się męża, a w domu miały miejsce liczne awantury. W miejscu zamieszkania stron nie było interwencji policji.

Zeznania wszystkich przesłuchanych w niniejszej sprawie świadków są konsekwentne, logiczne i spójne z twierdzeniami oskarżyciela subsydiarnego.

Należy podkreślić, że musi budzić wątpliwości, iż oskarżona nie pamięta powodów zawarcia intercyzy w 2008 roku oraz powodów próby targnięcia się przez jej męża na życie w maju 2012 roku, a z drugiej strony (jak twierdzi) z troski o męża i dzieci narażała całą rodzinę na poważne konsekwencje finansowe.

Z uwagi na spójny, konsekwentny i logiczny charakter dowodów w postaci zeznań oskarżyciela T. A. oraz świadków: K. A., K. B., L. K., A. K., K. P., K. C. oraz zgromadzonych w toku postępowania dokumentów Sąd uznał te dowody za wiarygodne, czyniąc na ich podstawie ustalenia faktyczne. Wyjaśnieniom oskarżonej Sąd dał wiarę jedynie w tej części, w jakiej nie pozostawały one w sprzeczności z innymi dowodami. Pozostałą część wyjaśnień Sąd uznał za realizację przyjętej linii obrony.

Zeznania pracowników P. P., tj. D. P. i L. Z. Sąd oceniał z dużą ostrożnością. Świadkowie ci zaprzeczali, aby doręczanie przedmiotowych przesyłek odbywało się niezgodnie z obowiązującymi w Poczcie regulaminami i twierdzili, że przesyłki poleczone nie były pozostawiane w skrytce pocztowej i zawsze doręczane je domownikowi w miejscu zamieszkania bądź też pozostawiano tam awizo.

Tymczasem jak wynika z pisma P. P. SA (k.13 akt PR) przesyłki kierowane na adres oskarżyciela były nadal odbierane przez oskarżoną w okresie od lipca do grudnia 2012 roku, kiedy to oskarżona nie mieszkała już od kilku miesięcy z mężem, zatem twierdzenia pracowników Poczty, że przesyłki poleczone były zawsze doręczane domownikowi, a nie pozostawiane w skrytce, są, w ocenie Sądu, wątpliwe.

W oparciu o powyższe Sąd uznał oskarżoną za winną popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 276 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Oskarżona działała przez okres kilku lat, systematycznie ukrywając urzędową korespondencję kierowaną do oskarżyciela. Nie ulega wątpliwości, że korespondencją tą, jako skierowaną do innej osoby, nie miała prawa wyłącznie rozporządzać oraz że działała z góry powziętym zamiarem.

Wobec powyższych rozważań wyczerpanie przez oskarżoną ustawowych znamion zarzucanego jej przestępstwa było niewątpliwe.

Jednocześnie Sąd wyeliminował z opisu czynu przypisanego B. A. przesyłkę nr (OO) (...), albowiem została ona odebrana przez T. A. oraz wartość wskazanej w zarzucie szkody. Szkoda nie należy do ustawowych znamion przestępstwa ukrywania dokumentu, zaś ustalenie jakichkolwiek wzajemnych zobowiązań stron z tytułu zaciągniętych kredytów oraz innych należności należy ewentualnie czynić na gruncie postępowania cywilnego.

Za przypisany czyn Sąd wymierzył B. A. karę roku pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu orzeczona kara jest współmierna do charakteru popełnionego przez oskarżonego przestępstwa, jego znacznej społecznej szkodliwości, spełni też niewątpliwie swoje cele w zakresie prewencji ogólnej oraz szczególnej.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd miał na uwadze przemyślany i zaplanowany sposób działania oskarżonej, jej uprzednią karalność za przestępstwa podobne oraz długotrwałe następstwa działania oskarżonej dla pokrzywdzonego i jego rodziny.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował stosunkowo młody wiek oskarżonej.

W ocenie Sądu, z uwagi na dotychczasowy tryb życia oskarżonej, jej właściwości i warunki osobiste zachodziły podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania kary na okres 3 lat próby na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 10 § 1 k.k. Dodatkowo orzeczono wobec oskarżonej obowiązek informowania Sądu o przebiegu okresu próby zgodnie z art. 72 § 1 pkt 1 k.k., co niewątpliwie wzmocni wychowawcze oddziaływanie wobec oskarżonej.

Kara wymierzona oskarżonej z warunkowym zawieszeniem wykonania powinna być wystarczająca do wdrożenia oskarżonej do przestrzegania porządku prawnego.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 628 k.p.k. w zw. z art. 640 k.p.k., zasądzając od oskarżonej na rzecz oskarżyciela subsydiarnego poniesione koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1392 zł oraz 300 zł tytułem uiszczonej przez oskarżyciela zryczałtowanej równowartości wydatków postępowania.